

Publicerad 2012-12-14 13:45 av taklampa

"Det är du, det är dig jag pratar om."

Jag ville skriva att jag visste det.

Men jag visste inte, för jag trodde stenhårt på att du kommit över mig.

Ibland blir jag jättearg för VAFAN, MAN DUMPAR INTE NÅN MAN ÄR KÄR I JU.

Men sen så kommer jag ihåg den där gnagande tanken första kvällen i Schweiz. Då jag låg och funderade på om vi verkligen var sådär förtrollande rätt.

Och efter fyra timmars gråtande och funderande insåg jag att, ja men det klart som fan vi är.

Och jag vet inte varför men båten inom mig som flyter på havet av känslor sjönk så jävla mycket när du fortfarande var kär.

För det betyder ju att jag har en chans men samtidigt inte ens en liten chans.

Och det är så jävla krångligt att jag vill skrika på dig och fråga vafan du tänkte, varför vi inte bara kan försöka igen samtidigt som jag vill placera en kyss på din panna och sedan säga hejdå och aldrig titta tillbaka.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren taklampa med Poeter.se id #42410 innehar upphovsrätten